

Zon(n)emotie

(Augustus 2012)

Mevrouw de voorzitter,

Jouw energie is mijn energie, dat noemen we liefde. In de meterkast van de liefde, die in de kamers van je hart huist, is het een geven en een nemen van energiestromen. Als de zon in je leven schijnt en je toelacht, licht je een ander bij. Geef je meer dan je neemt. Op een ander moment voel je je als een ondergaande zon die warmte in kilte achterlaat. Donk're wolken van tranen stromen over de wangen van je gezicht. Neerslag, nedergeslagen hartstocht met de nadruk op tocht (waarbij de ander als je geluk hebt, je tochtstrip is). Je lief, is dan troostend, je zon. Haar of zijn warmte droogt en geeft je uiteindelijk energie. Zij is je spiegel, kijk er niet alleen in, maar spiegel het elkaar vooral voor. Zon is meer dan ze schijnt. Wees die zon die de ander voor je is. Dit alles zie je terug in je hart, de meterkast van de liefde.

Natuurlijk is er wel eens een zekering van verwijten over en weer die knappende stoppen veroorzaakt, maar kijk eens naar die (terug)draaiende ferrarimeter waarop niet de getallen de waarde bepalen, maar slechts de richting bepalend is. Onbegrensd, zonder salderingsgrens van 5000 energie-eenheden. Zonder beperkingen. Zonder straf op een negatief gebruik, wat een geven is. Een stroom van gelijkwaardigheid. Nemen en geven vallen weg om het even, dat leven geeft. Niet gelijk, wèl gelijkwaardig. Jouw energie net zoveel waard als het mijne. Een endless love die verder reikt dan de waan van het moment.

Helaas is de praktijk zo anders. Zien we ongelijkwaardige relaties op het energieke netwerk dat mensen met elkaar verbind. Ontstaat er een calculerende marktwerking door uitrol van slimme (sluwe) meters, de laatste strohalm van de gevestigde fossiele macht.

De netbeheerders van onze gevende- en (in)nemende harten zien liever éénrichtingsverkeer: een fossiele kolencentrale, een vuile RWE/Essent. En u? U wordt door deze verschrikkelijke fossielen, bruut genomen. Van schaamte voor dit verkrachtende taalgebruik zakt de zon met rode konen achter de zichtbare horizon. Immers de slogan is: 'Essent levert', daar komt geen zonnetje aan te pas.

Het is niet wat we willen: marktwerking, vraag en aanbod op je energienetwerk, een meter die op afstand afleesbaar is, waar afhankelijk van tijd en klimatologische omstandigheden, per kwartier een gedifferentieerd tarief gehanteerd kan worden. Zon geeft onafhankelijkheid. Een zomerse dag geeft energie en mag niet afgeremd worden door een bestraffend laag tarief, die je een paar uur later -als zij haar stralen gedooft heeft- duur mag terugbetalen. Jouw energie is mijn energie. Een zonnestraal van geluk overdag, moet weggestreept kunnen worden tegen gemis aan energie in de nachten van het leven. Een overschot aan geleverde energie dat op de jaarlijkse nota -het functioneringsgesprek der liefde- moet in mindering gebracht kunnen worden op het gebruik van een ander. Ik geef je energie, volgend jaar kan het andersom zijn. Samensmelting in een samenleving. Onbegrensd, zelfs ongeacht adres.

Onvoorwaardelijke liefde trouwt niet onder huwelijkse voorwaarden. Waar bij een draaimeter geven en nemen zonder regels tegen elkaar wegdraaien, staat een slimme meter symbool voor huwelijkse voorwaarden, een ingebouwde mits/tenzij-clausule die op afstand via een openstaande WiFi-verbinding alle privacy weglegt. Je mag dit nu nog weigeren of uitschakelen, maar voor hoelang nog? Verlokkende verleidingen, avances in het zinnenspel tussen energieleveranciers en klant worden ingezet om elkaar duurzaam te binden. Dat duurzaam noemt men groene stroom, al is dat groene soms bureaucratisch afgekocht door ondoorgrondelijke groencertificaten. Om de klant te paaien worden gadgets, (toegevoegde overbodigheden) ontwikkeld. Slimme thermostaten die op afstand bedienbaar zijn, of apparatuur waarop het energieverbruik is af te lezen.

- Nuon komt met een E-manager gateway. Als reanimatielappen worden sensoren aangebracht op de oude meters. Aangesloten op de energieslurpende monitor die de pulserende hartslag ziet van het gebruik. De grafiek gaat de fout in als de schijnende zon, groter is dan het verbruik, dan verbruikt de zon...
- Eneco komt met Toon. Het apparaatje slurpt jaarlijks 50 kW/u, wat met mijn setje panelen, overeenkomt met de opbrengst van dertien dagen zon. Instralende zonne-energie wordt op de display van Toon niet getoond.

- Essent probeert uw hartslag te beïnvloeden met de E-thermostaat met flitsende knopjes die gebouwd zijn op het kapot gaan. Dit alles werkend via de iPhone of App waardoor je de kachel aan kan doen als je niet thuis bent.

Huwelijkse voorwaarden in je levensstroom, aftapbaar door het energiebedrijf die zegt dat het je eigen energiewak inzichtelijker maakt. Het is een gegevensstroom die loopt via de servers van het energiebedrijf die zo minutieus kan nagaan of je aan- of afwezig bent. Ik kan niet zeggen dat ik daar warm of koud van wordt, maar wel witheet van woede (waardoor de kachel lekker een graadje lager kan). Waarom wordt overal dat oude, sympathieke Honeywell-rondje uit de huiskamer gesloopt? Vaak is minder, toch meer? Al een halve eeuw geeft het verkwikkend naar wederzijdse tevredenheid, de temperatuur aan. Duurzaam aan een draadje. Simpel in alle eenvoud, het kan alleen maar aan of uit. Een dergelijke levensduur zal een moderne E-thermostaat niet redden, want dat is gemaakt om kapot te gaan, anders is het marketingtechnisch een slecht product. Het kapot gaan, voelt en draait letterlijk uit op een scheiding, als men niet gelijkwaardig, maar de bovenliggende partij wil zijn.

In de meterkast zie ik graag overal dat robuuste, meegaande, onafhankelijk mechanisch, in bakeliet gegoten stukje romantiek terugkeren. Het is de eenvoud zelve: de Ferrarimeter, die als de zon flink schijnt, het wielje als een Ferrari laat teruglopen. Daar krijg je energie van. Weg met dat digitale stuk plastic met een op afstand te lezen chip die in nieuwbouwwoningen alleen getallen van waarde laat zien, maar waarbij de kracht van de beweging en richting onzichtbaar is.

De bron -die belangeloze zon van liefde en licht- ligt voor het opscheppen en heeft geen subsidie nodig. Geen fossiel schandaal, dat energiebronnen van uitputbare energie nog bijstand laat trekken. In deze kille samenleving behoeft de zon slechts een steuntje van uw hart. Zap niet twee weken weg richting zonneshijn, maar laat haar je jarenlang strelen met verwarmende stralen op je eigen huis. Dat is thuiskomen zonder weg te gaan.

Ach, mevrouw de voorzitter: een motie van zon brengt optimisme te weeg, een motie van treurnis slechts tranen, die als buienradar.nl het wil, als neerslag de ogen doet wassen. Soms, kleurt er een teken van hoop als zon en traan samensmelten. Een kleurrijke regenboog verschijnt, met aan de uiteinden een emmertje met goud, die we voor elkaar mogen vinden.

Die zoektocht naar dat utopisch vinden brengt me zwevend van de zon, hard terug op aarde. Dit voorstel zal als een onbeantwoorde liefde terzij worden geschoven met de woorden waar elke motie onveranderd mee eindigt:

“.....en gaat over tot de orde van de dag...”

**OPGEWEKTE
ENERGIE**

**U WILT TOCH
OOK BLIJE
(LEVEN)STROOM
DIE DOOR DE ADEREN
VAN UW METERKAST
STROOMT?**